

οὔτε σκιάν ἐναντίον τοῦ ἡλίου, οὔτε σκέπην ἐναντίον τῆς βροχῆς παρέχοντα.

Ἐπανελθόντες δὲ εἰς τὴν πόλιν εὗρομεν μεγίστην κίνησιν· μεγάλοι ἐρυθραὶ εἰδοποιήσεις ἀναγγέλλουσι τὴν ἀφίξιν τοῦ ταχυδρομείου τῆς Εὐρώπης εἰς Ἀδελαΐδα, πρωτεύουσαν τῆς νοτίου Αὐστραλίας καὶ τὴν μετ' ὀλίγον δημοσίευσαν τῶν τηλεγραφημάτων. Τὸ ταχυδρομεῖον φάνει ἄπαξ κατὰ μῆνα καὶ καλὸν ἵνα ἔλθῃ τις ἐνταῦθα τόσον μακρὰν ἵνα ἴδῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ καθημερινὴ ἀδιαφορία τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ἡμετέρων δημοσίων φύλλων, ἀλλὰ ἔκτακτός τις ἐρεθισμὸς, ἀνάγκη νέων εἰδήσεων. Μετὰ δέκα λεπτά ἰδοὺ κιτρίνη εἰδοποιήσεις μὲ τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς·

Μέγιστος πόλεμος εἰς τὴν Εὐρώπην!

Γιγαντιαῖοι ὀπλισμοὶ!

Μέγας παρικός φόβος νομισμάτων!

Οὔτε χρήματα, οὔτε πίστωσης!

Αἱ εἰδήσεις αὐταὶ μᾶς ῥίπτουσι εἰς μεγίστην ἀνησυχίαν· μετὰ πέντε δὲ λεπτά, ἰδοὺ καὶ νέα εἰδοποιήσεις κυανῇ μὲ πλῆθος θαυμαστικῶν. Σωροὶ ἀνθρώπων ὀρμῶσιν εἰς αὐτὴν ὡς εἰς ἔφοδον· Ἰπποδρομία Ἐψόμ, Δέρβυς, Λόρδ Αἰθόρας Α'.

Καὶ παρευθὺς μεταξὺ τῶν στοιχηματισάντων οἱ μὲν σκιρτῶσιν ἀπὸ χραρῶν, οἱ δὲ κύπτουσι τὰς κεφαλὰς καὶ δραπετεύουσι διὰ μέσου τοῦ πλήθους ἔχοντες καὶ βράδισμα καὶ ὄψιν καὶ συνείδησιν ἀνθρώπου δυστυχούς, ἀπολέσαντος χιλιάδας τιὰς λιρῶν ἕνεκεν ἵπποδρομίας γενομένης πολλὰς λεύγας μακρὰν τοῦ τόπου. Καὶ τοῦτο διὰ ἵππους τοὺς ὁποίους οὐδέποτε εἶδε καὶ οὐδέποτε βεβαίως θὰ ἴδῃ.

Ἐνταῦθα μεταξὺ τοῦ ἀγγλικοῦ τούτου πλήθους τοῦ συνταραπτομένου ὡς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου εἶδομεν αἴφνης θέαμα ὅλως διόλου ἀντίθετον εἰς τὰς περὶ πολέμου καὶ ἵπποδρομίας εἰδήσεις, δηλαδὴ ἀποτρόπαιον σωρὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐχόντων τὸ δέρμα μελανώτερον καὶ τοῦ τῶν κροκοδείλων, τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς σγουράς καὶ ἀκαθάρτους καὶ τὸ πρόσωπον κτηνώδες. Εἶναι σωροὶ αὐτοχθόνων.

Ῥάκη πεπαλαιωμένων βρακίων μόλις κρύπτουσι τὰ βρωμερὰ σώματα των, σώματα μικρά, ἴσχνά, βδελυρὰ, φρικτώτερα καὶ τῶν πιθήκων ὅλου τοῦ κόσμου. Τοιαύτη εἶναι ἡ ὄψις τῶν ἀρχαίων ἰδιοκτητῶν τῆς Αὐστραλίας καὶ τοιαύτη ἡ φυλὴ τὴν ὁποίαν ἤλθον οἱ Εὐρωπαῖοι ν' ἀποδιώξωσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν δασῶν, καὶ ν' ἀρπάσωσι τὴν ἀχανῆ αὐτῶν γῆν. Οἱ μὲν, μεθυσμένοι ἀπὸ καπνῶν καὶ ἀπὸ πνευματώδη ποτᾶ, ἦτοι ἀπὸ δύο πράγματα ὅλως διόλου νέα εἰς αὐτοὺς, συνωθοῦντο συρόμενοι περὶ τὰ τείχη τῶν μεγαλοπρεπῶν οἰκιῶν τῶν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον κτισμένων, ἢ περὶ τὰς ὑαλίνας θήκας τῶν ἐργαστηρίων, εἰς ἃς περιείχοντο ὠραία τεμάχια χρυσοῦ ἐκ τῶν ἀνικαλυφθέν-

των χρυσορυχείων, τῶν ἀγνώστων τούτων θησαυρῶν τοὺς ὁποίους ἐπὶ πολλὸν χρόνον κατεπάτει ἡ φυλὴ ἐκείνη τῶν μαύρων, αὐτὴ μὲν ἐπαυτοῦσα, εἰς δὲ τὴν φυλὴν τῶν λευκῶν δίδουσα πόλεις καὶ παλάτια. Οἱ δὲ, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, βαδίζοντες εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ἐφαίνοντο ἐπερωτῶντες περίξ αὐτῶν· καὶ τὸ στόμα ἔχοντες ἀνοικτὸν, τοὺς βραχίονας κρεμαμένους περιέφερον ἐπὶ τοῦ πλήθους βλέμματα ἀπορίας. Καὶ βλέπων τὰ τέκνα ταῦτα τῆς ἐρήμου ἐρχόμενα νὰ παρατηρήσωσι τὰ θαυμάσια πόλεως πεπολιτισμένης, ἡρώτων ἑμαυτὸν τί ἄρα συνέβαινε εἰς τὰς ψυχὰς των· διότι ὅσον ἀποτρόπαιον καὶ ἂν εἶναι τὸ σῶμα θὰ ἔχωσι βέβαια καὶ ψυχὴν. Καὶ τίς οἶδεν ἂν ἐκείνοι ἐξ αὐτῶν τῶν ὁποίων τὴν κεφαλὴν ἔσπερε σωρὸς ἀκτένιστος λευκῶν τριχῶν ὡς σφαῖρα χιόνος ἐπὶ κορμῷ δένδρων, εἶχον δὲ καὶ βραχίονας καὶ κνήμας μελανοὺς καὶ βρωμεροὺς, τίς οἶδε, λέγω, ἂν οἱ κἀτίσχοι αὐτοὶ γέροντες, οἱ ἔχοντες μέλη ὁμοιάζοντα εἰς ξύλα, ἂν δὲν ἤλθον πρὸ τριάκοντα τριῶν ἔτων ὅτε ἡ γῆ καὶ τὸ δάσος ἦσαν παρθένοι ἐνταῦθα ὅπου ὑπάρχει σήμερον πόλις ἐξ ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδων ψυχῶν, φωτιζομένη ἀπὸ ἀέριον; Ἐντὸς χρόνου ὀλιγωτέρου καὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, τὸ σύριγμα τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν διεδέχθη τὰς στρηνεῖς καὶ ἀγρίας φωνὰς τῶν ὀρνέων, καὶ ἀντὶ τῶν πυρῶν τῶν ἀνθρωποφάγων τὰ ὁποῖα ἤναπτον τὴν νύκτα ἀπὸ κορυφῆν εἰς κορυφῆν ὄρους ἵνα ἀναγγείλωσι τὴν παρουσίαν λύκων πρὸς καταβρόχθισιν, σήμερον τὰ νήματα τοῦ τηλεγράφου διαπερῶσι καλλιεργημένους ἀγροὺς καὶ ἔρχονται ν' ἀναγγείλωσιν εἰς δόξαληρον πόλιν τὴν νίκην τοῦ ἀγγλικοῦ Δέρβυ. Δίδουσι δὲ εἰς αὐτοὺς χάριν ἐλεημοσύνης νομίσματα φέροντα τὸ πρόσωπον τῆς βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας, ἀναπολοῦντα τὴν σειράν των περιπετειῶν αἵτινες τοὺς ἠνάγκασαν ν' ἀνταλλάξωσι τὸν νομαδικὸν βίον τῶν ἀγρῶν, τὸν ἐλεύθερον βίον τῶν δασῶν πρὸς τὸ ἔδαφος πόλεως ὅπου ἡ λαμπρότης τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀνεδείκνυε τὴν πενίαν αὐτῶν ἀγνώστον ἕως τότε Ἐσυλλογιζόμην καὶ ἀκουσίως τὴν περιώνυμον ἐκείνην συνθήκην τὴν γενομένην τῷ 1836 μεταξὺ τῶν πρώτων ἀποίκων καὶ τῶν αὐτοχθόνων, δυνάμει τῆς ὁποίας οὗτοι παρεχώρησαν χιλίων τετραγωνικῶν λευγῶν γῆν τῆς Βικτωρίας ἀντὶ τριῶν σάκκων ὑέλων, δέκα λιτρῶν καρφίων καὶ πέντε λιτρῶν ἀλεύρου.

N.

**Ἐπεται συνέχεια.*

«Ἀντὶ ταύτης τῆς διαίτης, εἶπεν ὁ ἀρχαῖος Σπαρτιάτης πρὸς τὸν ὑππρέτην τοῦ ἡγεμόνος τῶν Συρακουσῶν, τὸν μέγαν ζωμὸν ἐπιδεικνύων, ἀντὶ ταύτης τῆς διαίτης καὶ λέγομαι καὶ εἶμαι ἐλεύθερος.»